Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 08/02/2019 a les 15:00

«Fans del sol» d'Oques Grasses, cançó per cançó

Els osonencs comenten els dotze temes del seu darrer àlbum, que publiquen avui

Oques Grasses | Michal Novak

L'esperat àlbum d'**Oques Grasses** treu el cap per mostrar-se al món de manera definitiva, després de tres avançaments. *Fans del sol* (Halley Records, 2019) ja és a mans dels seguidors de la formació, i per això els seus integrants els han volgut fer un regal. Els osonencs ens fan una guia del seu nou disc, cançó per cançó, on comenten els aspectes estilístics dels dotze temes que configuren l'àlbum. Tot el que es diu a continuació és en paraules dels **Oques**.

El sol és una estrella mundial i no dona gaires voltes a les coses, és aquella escalfor que no espera res a canvi, la llum gratuïta dels dies, aquell record agradable dins l'ombra, les cabres, la vida. Som fans del sol perquè vivim a la Terra, i també tenim problemes Hiuston, però no tenim cap problema amb això, perquè això ens uneix. Sentim quan arriba i sentim quan marxa, milers i milers de matins alhora, milers de vespres que es riuen i es ploren. Som fans del sol i sort en tenim, perquè també ens ha atrapat la pluja, però igualment l'hem portat a dins.

"Serem ocells"
Base percutiva crua, combinant rítmica africana amb sonoritats més contemporànies. El patró rítmic

de la cançó ve donat per la secció melòdica-harmònica, que interpreta durant la major part del tema un patró sincopat.

"Sta guai"
Una cançó marcada per un riff funky, acompanyada d'alguns matisos rítmics i sonors més característics del *dance* o el pop alternatiu. La conjunció de tots aquests elements acaba desembocant en una cançó que e algun moment ens pot recordar la música de club dels 90.

"In the Night"
És un dels temes més eclèctics del disc, combina vents i teclats llatinoamericans amb una base *electro* i amb melodies i percussions d'aires flamencs. Elements d'arrel i efectes sonors moderns que es complementen simbiòticament.

"Torno a ser jo"
Aquesta cançó barreja el folk tradicional amb *dance* i *house* i s'acoloreix amb un toc clàssic en els contrapunts pianístics. Parteix de la cançó més simplista i pura i esdevé una sonoritat grandiloqüent.

"Bancals"
Base pesada de hip-hop amb un baix 808 combinat amb un baix convencional. Utilitza sàmplers de veu que marquen la pulsació i l'harmonia del tema, juntament amb el piano, que fa ús d'unes cadències típiques del pop i s'acompanya de melodies vocals rítmiques multifòniques.

"Deixa"
Una instrumentació molt íntima que es basa sobretot en els timbres acústics de les guitarres i les veus. Parteix d'una base arpejada i un conjunt coral creant una atmosfera pròxima.

"Escopinya"
L'equilibri de *backgrounds* de veu d'aquesta cançó recorda cançons tradicionals africanes. Consta d'una base afrocubana reforçada per un engranatge d'instruments de vent, piano i guitarra elèctrica, on la importància rau en l'anacrusi.

"John Brown"
Un *groove* de reggae i trap amb acords majors i un saxo baríton de fons que van construint una base on s'assenta una melodia i una lletra amb tocs surrealistes que recorden escenes pintoresques pròpies de quadres de Dalí. Enmig del tema ens trobem amb una acurada instrumentació que evoca les millors èpoques de les big bands dels anys vint.

"Més likes"
La cançó fusiona trap i *boogaloo* amb tonalitats de música llatina i ritmes caribenys. Els vents hi juguen un paper important aportant un toc de distinció i color tropical al tema combinat amb una base electrònica. Sàmplers filtrats i percussions crues arrodoneixen la peça, on també col·laboren Pancho de **Zoo** i **Lildami**.

"Cançó de l'aire"
Juga amb l'accent sincopat, reforçat per uns teclats i un baix que flueixen però alhora se centren en les marques. Diferents textures aportades pels efectes de veus, teclats i sintetitzadors enllacen les parts i aconsegueixen que una estructura poc convencional acabi sonant orgànica.

"Inevitable"
Essència Motown amb una base de percussió que agafa parts del rol de la bateria. La importància de les percussions acaba permetent que el baix tingui una funció més melòdica, fet que genera un engranatge on instruments normalment més rítmics tenen una funció melòdica i viceversa.

"Cresta"
Una cançó frenètica que va des d'un ritme reggae més tranquil fins a un reggeaton ràpid combinat amb una instrumentació carregada de matisos. Baixos sintetitzadors, kalimbes, vents, pianos i una sòlida base rítmica construïda amb elements poc convencionals.